

קלה א"י מ"י פ"א מ"ב
ביתא ע"א
כ סמ"ג ל"א פ"א ע"א
ד"ס ס"י ת"א פ"ד

אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. וממך ליה איש איש אל כל שאר בשרו ומשמע מי עושה חוקותי אני נתן חיים לו ואלו הן חוקותי אשר
איש וגו' הא למדה כל היושב ואינו עובר כו' : לפוס אש ישראל. כדי שיהו מקבלין שכר כמה שמועטין עולמן מן העבירות לפיכך הרבה
לקן שלא היה לרדף ללוות כמה מלות וכמה אזהרות על שקלים ונבלות שאין לך אדם שאינו קצ בהן אלא כדי שיקבלו שכר על שפורשין
מן : ג' פ' ע"ג . במסכת מגילה אין בין שבת כו' : בהכרת . לשון הכרת תכרת (במדבר טו) ואינו שם דבר : הא . מחתי' דמגילה
תורה אור רבי יצחק היא ולהכי קאמר דרזון

[קדושין ע"א]

[מגילה ע"א]

[מגילה ע"א]

[ע"א ע"א]

[ע"א ע"א]

[מגילה ג']

[מכות ד']

[דף ע"ג]

[מגילה ע"א]

[ע"א ע"א]

[מגילה ע"א]

[מגילה ע"א]

[מגילה ע"א]

[מגילה ע"א]

והבאת מעשר . פירש הקונט'
שקנס עורא ללוים
ותיקן שיבאוהו לכהנים כמו התרומה
וכתומה מלשון שטור . פירש פירוש
אחר שיפרשו מכל פירות אילן כמו
שתיקן חוקיהם וכדכתיב וכפרון הדבר:
בזאריה

להן ומחמתן הפרש מהן על אחת כמה וכמה שיוכה לו ולדורותיו ולדורות
דורותיו עד סוף כל הדורות והבאת בן עמשה אומר רצה הקב"ה לזכות את
ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר ה' הפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר : ג' פ' ע"ד יוחנן חלוקין עליו חבריו על רבי הנגיה בן נמליאל
אמר רב אדא בר אבהו אמרי כי רב תנינן יאן בין שבת ליום הכפורים
אלא שוה ודונו בידי אדם וזה ודונו בהכרת ואם איתא אידי ואידי בידי אדם
הוא רב נחמן * (בר יצחק) אומר הא מני רבי יצחק היא דאמר מלקות בחייבי

בריות ליכא דתניא רבי יצחק אומר חייבי כריתות בכלל היו ולמה יצאת
ברת באחרונה לדונו בכרת ולא במלקות רב אשי אמר אפילו חימא רבנן זה
עיקר ודונו בידי אדם וה' עיקר ודונו בידי שמים, אמר רב אדא בר אבהו אמר
ה' הלכת כר' תנניה בן נמליאל, אמר רב יוסף מאן סליק לעילא ואתא ואמר?
אמר ליה אביו אלא הא דאמר רבי יהושע בן לוי שלשה דברים עשו ב"ד של
משה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם מאן סליק לעילא ואתא ואמר, אלא

קראי קא דרשינן ה"ג קראי קא דרשינן והבאת א"ר יהושע בן לוי שלשה דברים
עשו ב"ד של משה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם אלו הן מקרא מגילה
ושאיילת שלום בשם והבאת מעשר : מקרא מגילה דכתיב קיימו וקבלו
היהודים קיימו למעלהמה שקבלו למשה ושאיילת שלום דכתיב והנה בוועות
בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם ואמר ה' עמך גבור החיל מאוס
ואומר לוי חימא בוועו הוא העביר מדעתיה ומשמיא לא אסכימו על ידו ת"ש
ואמר ה' עמך גבור החיל הבאת מעשר דכתיב הביאו את כל המעשר אל

בית האוצר ויהי מרף בביתו ובתונו נא בואת אמר ה' צבאות אם לא אפתח
לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די * מאי עד בלי די ?
* אמר רמי בר רב עדי שיהיו שפתותיכם מלומר די אין אלקים בג' מקומות
הופיע רוח הקודש בבית דינו של שם ובבית דינו של שמואל הרמתי ובבית
דינו של שלמה בבית דינו של שם דכתיב ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני
* מנא ידע, דלמא כי היכי דאול איהו לגבה אול נמי אינש אחרינא לגבה !
יצאת בת קול ואמרה ממני יצאו כבושים : בבית דינו של שמואל דכתיב

הנני עטו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתו ויאמר לא עשקתנו ולא
רצותנו * ויאמר עד ה' ועד משיחו כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד
ויאמר, ויאמרו מיבעי ליה? יצאת בת קול ואמרה אני עד ברבר זה בבית דינו
של שלמה דכתיב ויען המלך ויאמר תנו לה את הילך החי והמת לא שמואל
חמתוהו (כי) היא אמר מנא ידע דלמא איערומא מערמא? יצאת בת קול
ואמרה היא אמר מנא ידע דלמא יהודה כיון דחשיב ירדו יומו
ואיתרמי, דחוינן מחוקינן, דלא חוינן לא מחוקינן שמואל נמי כולוה ישראל
קרי להו בלשון יחודי דכתיב ישראל נושע בה' שלמה נמי מדרגא קא שמיא
מרחמתא והא לא קא מרחמתא, אלא נמרא : דרש רבי שמלאי שש מאות
ושלש עשרה מצות נאמרו לו למשה : שלש מאות וששים וחמש לאיון כמנין

ימות החמה ומאתים וארבעים ושמונה עשה כנגד איבריו של אדם אמר
רב המנונא מאי קרא תורה צוה לנו משה מרשה תורה בגימטריא תורה
שית
אילן וכתיב בתרי עשר דקאמר להו נביא לישראל הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ונו ובחטתי נח בואת וגו' אלמא דהסכים :
ואומר ה' עמך גבור החיל . מדקאמר ליה מלאך לנדעון שאילת שלום בשם אלמא דהסכים : אופיע . עגלה והוכיח בשעת הנורך
לנו"ג ברוכי"ר קד שמעתי . ל"א הופיע נשמעה בקול גדול . בנימוקי רבי : בבית דינו של שם . לא היה שם חי בואותה עשה שהרי
מת אלא בית דין של אחרי מנבו ותלמודיו וקרי ליה בית דין של שם כמו בית שמואל וביה הלל : ממני יצאו כבושים . דברים נעלמים
הללו מחתי יצאו שלפי שיהיה היה מלך והיה זכה ללאת ממנה מלכים * מותך שיהיה נטעה בבית תמים יצאה גזירה זו מלפני
שילא זרע משניהם כך קיבל רבי מעיקרא ליטא אחרינא מחתי היתה שילא ממנה שני בנים הללו לכבוש העולם שהרי עמיד
הו ומסיח ללאת ממנה : בג' דינו של שמואל . לעולם ישראל אמרו עד (ג) דהא דכתיב ויאמר בני ישראל איקרו יחיד : רמ"ט
מלפני עשב . דכל אכר ואכר אומר לו עשה מלוה : שם"ה מלפני לא תמשה . שכל יום מזהירים עליו שלא לעבור : מפי משה

1041
חייבי כריתות
ק"ט

1041
חייבי כריתות
ק"ט

1041
חייבי כריתות
ק"ט

1041
חייבי כריתות
ק"ט

1041
חייבי כריתות
ק"ט

1041
חייבי כריתות
ק"ט

שית